

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 47/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Kangal s.r.o.**, IČO 51 125 951, Urbárska 46, Čaňa, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 30Ek/845/2020, sp. zn. 33Ek/1290/2020 a sp. zn. 32Ek/2524/2025 a proti rozhodnutiam Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1SprS/45/2025 a sp. zn. 1SprS/46/2025 z 18. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu bola 21. novembra 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, v ktorej namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučných konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia a vybavením jej sťažností nadriadeným krajským súdom. Sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutých rozhodnutí, prikázanie okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, odňatie veci zákonnej sudkyňi JUDr. Eve Bomborovej a priznanie finančného zadosťučinenia 10 000 eur.

2. Sťažovateľka je oprávnenou v niekoľkých exekučných konaniach, ktoré sú vedené proti tej istej povinnej. Podstatou sťažnosti je namietaná nečinnosť exekučného súdu v týchto konaniach, a to okrem iného s poukazom na opakovanú výmenu súdneho exekútora.

3. Dňa 30. júna 2025 podala sťažovateľka na okresnom súde „*sťažnosť na extrémne prietahy v konaní, nekonzistentný postup súdu a na postup sudkyne JUDr. Evy Bomborovej v konaniach*“

sp. zn. 30Ek/845/2020 a 33Ek/1290/2020“. Sťažnosť bola vyhodnotená v dvoch samostatných konaniach – v konaní vedenom pod sp. zn. Spr 3135/2025 (pokiaľ ide o exekučné konanie sp. zn. 30Ek/845/2020) a pod sp. zn. Spr 3159/2025 (pokiaľ ide o exekučné konanie sp. zn. 33Ek/1290/2020), pričom bola v oboch prípadoch napokon vyhodnotená ako nedôvodná.

4. Predseda okresného súdu v prešetrení sťažnosti sťažovateľky sp. zn. Spr 3135/2025 uviedol, že nezistil žiadne objektívne ani subjektívne skutočnosti, ktoré by mali mať za následok porušovanie jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. O vylúčení súdneho exekútora rozhodoval exekučný súd celkom päťkrát, z čoho v dvoch prípadoch to bolo na základe námietok zaujatosti podaných samotnou sťažovateľkou, v dvoch prípadoch sa namietal súdny exekútor a v jednom prípade rozhodovala zákonná sudkyňa o sťažnosti proti uzneseniu o vylúčení súdneho exekútora vydanému vyšším súdnym úradníkom. Nejde o to, že by bol teda exekučný súd nečinný, ale musel procesne postupovať a rozhodovať o opakovaných návrhoch na vylúčenie súdneho exekútora.

5. Sťažnosť sťažovateľky proti výsledkom tohto prešetrenia napokon posúdil predseda krajského súdu v konaní sp. zn. 1 SprS/45/2025. Stotožnil sa s názorom predsedu okresného súdu, že jednotlivé úkony súdu nenasvedčujú tomu, že by exekučný súd vo veci sťažovateľky konal neefektívne. Prešetrením veci však zároveň zistil, že o návrhu súdneho exekútora Mgr. Róberta Segľu na jeho vylúčenie z vykonávania exekúcie (doručeného 24. októbra 2024) rozhodol súd až 8. januára 2025 a o sťažnosti exekútora proti tomuto uzneseniu až 20. júna 2025, čo je v rozpore s § 33 ods. 9 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd rozhodne o vylúčení súdneho exekútora do siedmich dní. Rovnako oneskorene rozhodol súd o návrhu JUDr. Miroslava Frigu na jeho vylúčenie z vykonávania exekúcie z 15. júla 2024, a to až 4. septembra 2024. Napriek tomu však nebolo možné vyhodnotiť celkový postup okresného súdu ako nesústredený a neefektívny.

6. V druhej odpovedi sp. zn. Spr 3159/2025 vo vzťahu k exekučnému konaniu sp. zn. 33Ek/1290/2020 predseda súdu poukázal na to, že vec bola pridelená 7. októbra 2020 na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Eve Bomborovej, ktorá 10. decembra 2020 vydala poverenie na vykonanie exekúcie JUDr. Miroslavovi Zahorjanovi. Spis bol následne uložený na dlhodobú lehotu, ktorá je 60 mesiacov. Od vydania poverenia na vykonanie exekúcie neboli súdu doručené žiadne procesné návrhy, ktoré by mal súd posúdiť.

7. Predseda krajského súdu v odpovedi sťažovateľke sp. zn. 1SprS/46/2025 zdôraznil, že postup pri výkone exekúcie a spôsob vykonania exekúcie patrí výhradne do kompetencie súdneho exekútora a súd do neho nezasahuje. Pretože vo veci nebolo súdu doručené žiadne podanie, o ktorom by mal súd konať, nemožno konštatovať prietahy, a preto je sťažnosť nedôvodná.

8. Dňa 19. novembra 2025 podala sťažovateľka sťažnosť na prietahy v exekučnej veci sp. zn. 32Ek/2524/2025, kde poukazuje na to, že ani po 46 dňoch (návrh na začatie exekúcie bol podaný sťažovateľkou 4. októbra 2025, pozn.) nebolo vo veci vydané rozhodnutie o vykonaní exekúcie. Dňa 22. októbra 2025 rozhodol krajský súd o nevyhlúčení JUDr. Evy Bomborovej z prejednávania a rozhodnutia veci a od vtedy uplynul mesiac, pričom nebolo pristúpené k neodkladnému vykonaniu exekúcie.

9. Sťažovateľka uvádza, že krajský súd síce priznal čiastkové prietahy, avšak neprijal žiadne účinné opatrenia na systémovú nápravu, čím ju zbavil práva na efektívnu súdnu ochranu. Exekučný súd je opäť nečinný, čo preukazuje arbitrárny postup súdu pri pridelovaní zjavne zaujatých exekútorov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí uskutočňovaný podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 281/2013). Súdna exekúcia vykonávaná podľa Exekučného poriadku teda musí byť uskutočňovaná aj v súlade s princípmi spravodlivého procesu v širšom slova zmysle, ktoré sú obsiahnuté v čl. 46 až čl. 48 ústavy.

11. Špecifikom exekučného konania (napr. II. ÚS 349/2017, III. ÚS 295/2021) však je, že exekučné konanie je spravidla „v rukách“ súdneho exekútora a exekučný súd v rámci exekučného konania koná a rozhoduje len na základe procesných návrhov účastníkov exekučného konania, resp. súdneho exekútora, preto namietať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať.

12. V tomto zmysle preto možno konštatovať správnosť posúdenia možných prietahov v exekučnom konaní sp. zn. 33Ek/1290/2020 predsedom krajského súdu, ktorý práve na túto rozhodovaciu prax poukázal, berúc do úvahy skutočnosť, že od vydania poverenia na vykonanie exekúcie nebolo do konania doručené žiadne podanie, o ktorom by exekučný súd mal rozhodnúť. Je preto zřejmé, že k namietanému porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) dôjsť nemohlo a ústavná sťažnosť je vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 33Ek/1290/2020 zjavne neopodstatnená, a podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bola preto odmietnutá.

13. S ohľadom na správnosť záverov predsedu krajského súdu v súvisiacom prešetrení sťažnosti sťažovateľky (1SprS/46/2025) nemožno konštatovať ani porušenie práva sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ani porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Pokiaľ ide o exekučné konanie sp. zn. 30Ek/845/2020, v tomto prípade sťažovateľka poukazuje na neprimerane dlhé rozhodovanie exekučného súdu o námietkach zaujatosti vo vzťahu k súdnym exekútorom. Je však zřejmé, že o týchto už bolo rozhodnuté (ako vyplýva z prešetrenia sťažnosti sťažovateľky).

15. Ústavný súd stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla,

už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

16. Ústavná sťažnosť teda musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017), resp. jej nevyhovenie.

17. Aj vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní sp. zn. sp. zn. 33Ek/1290/2020 preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Pokiaľ ide o namietané prešetrenie sťažnosti na priet'ahy predsedom krajského súdu (vo vzťahu k exekučnej veci sp. zn. 33Ek/1290/2020), ústavný súd nevzhliadol nič, čo by mohlo poukazovať na svojvôľu pri rozhodovaní. Sťažovateľka v podanej sťažnosti namieta len skutočnosť, že napriek čiastočnej dôvodnosti jej sťažnosti bola napokon vyhodnotená ako nedôvodná. Z ústavnoprávneho hľadiska však odpoveď predsedu krajského súdu spĺňa požiadavky na riadne a správne odôvodnené rozhodnutie, keď bolo sťažovateľke zrozumiteľným spôsobom vysvetlené, prečo je jej sťažnosť nedôvodná. Aj pokiaľ ide o porušenie uvedených práv sťažovateľky v konaní sp. zn. 1SprS/45/2025, konštatovať porušenie práv sťažovateľky nemožno, a preto bola aj v tejto časti ústavná sťažnosť sťažovateľky odmietnutá ako zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

19. Vo vzťahu k exekučnému konaniu sp. zn. 32Ek/2524/2025 chýba v ústavnej sťažnosti ústavnoprávna argumentácia, avšak z jej príloh možno zistiť, že v zásade sťažovateľka namieta len to, že sa o jej návrhu nerozhoduje dostatočne rýchlo. Návrh na začatie exekúcie bol pritom podaný len 4. októbra 2025. Dňa 22. októbra 2025 rozhodol krajský súd o nevyhlásení JUDr. Bomborovej z konania a od toho času uplynuli dva mesiace, čo je ústavne akceptovateľná doba.

20. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup okresného súdu v konaní sp. zn. 32Ek/2524/2025 nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľky, a preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020).

22. V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky

na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľov podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu